

[Mølgaard]

narkomaner som obstruktion over for borgerrepræsentationens flertal (samtlige partier minus socialdemokratiet), der har afvist narkomani-vedligeholdelse ved metadonbehandling – og overvejer ministeren indgreb mod denne egenrådige borgmester på linje med den tilsidesættelse af en anden borgmester, der tidligere er foretaget i samme kommune, da denne nægtede at bøje sig for borgerrepræsentationsflertallets vilje?»

Begrundelse

Metadonvedligeholdelse af narkomaners stofafhængighed er med fuld føje blevet afvist af samtlige partier i borgerrepræsentationen i relation til det nævnte døgncenterprojekt – og i åbenbar fornærmelse herover har hospitalsborgmesteren åbenbart undladt at fremme et revideret projekt, således at borgerrepræsentationen (eller socialudvalget) indtil videre på 5. måned afventer et magistratsudspil.

Dette forekommer spørgeren yderst betænkeligt både af demokratiske og af sundhedsmæssige grunde. Behovet for projektets fremme er åbenbart, og vil borgmesteren/magistraten ikke leve op til sin pligt, forekommer et initiativ fra ministeren, der er tilsynsførende med kommunerne, af mange grunde påkrævet.

Besvarelse (27/11 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

De demokratiske spilleregler i en sag som denne er ganske klare. Ifølge § 2 i den københavnske styrelseslov styres Københavns kommune af borgerrepræsentationen, som kan sætte enhver sag, der vedrører kommunen, under forhandling og træffe afgørelse i denne. Forvaltningen, herunder udførelsen af borgerrepræsentationens beslutninger, varetages af magistraten.

Som det er fremhævet i bemærkningerne til loven, er det herved præciseret, at borgerrepræsentationen er kommunens højeste myndighed, over for hvis beslutninger der ikke tilkommer magistraten nogen selvstændig modstående beslutningskompetence.

Den københavnske styrelseslov giver således borgerrepræsentationen mulighed for – hvis den ønsker det – at sætte frist for magi-

stratens udførelse af borgerrepræsentationens beslutninger.

Jeg agter ikke at foretage indgreb mod hospitalsborgmesteren i anledning af det oplyste, idet en indgriben fra min side efter den københavnske styrelseslov for det første forudsætter, at der er handlet i strid med lovgivningen, hvad jeg ikke er bekendt med er tilfældet. Dernæst er det som regel kun borgerrepræsentationen, jeg kan gribe ind over for. Et indgreb over for magistraten forudsætter, at denne har handlet i medfør af en selvstændig kompetence – hvad der heller ikke er tilfældet i nærværende sag.

I øvrigt er der den forskel mellem denne sag og de sager vedrørende en anden borgmester i Københavns kommune, som spørgeren hentyder til, at indenrigsministeriet i disse andre tilfælde modtog en henvendelse dels fra borgerrepræsentationens formand, dels fra overborgmesteren, fordi en borgmester havde meddelt, at han ikke ville følge borgerrepræsentationens beslutninger. Indenrigsministeriet vejledede i den forbindelse Københavns kommune om, hvorledes borgerrepræsentationens beslutninger kunne sikres udført. Der var således heller ikke tale om, at den daværende indenrigsminister foretog noget indgreb mod en københavnsk borgmester.

Med hensyn til de mere sundhedspolitiske aspekter af det stillede spørgsmål kan jeg, i lighed med hvad jeg nylig har givet udtryk for i besvarelsen af et andet folketingsspørgsmål, oplyse, at det må anses for beklageligt, at der i Københavns-området endnu ikke er etableret rimelige rammer for den praktiske gennemførelse af de behandlingsforløb for stofmisbrugere, som af Københavns kommunes samråd er anbefalet understøttet af længerevarende metadonordinationer. Jeg finder det således yderst påkrævet, at der i kommunen skabes sådanne rammer, at den praktiske gennemførelse af disse behandlingsforløb sikres.

Spm. nr. 223

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (18/11 80) af:

Glensgård (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at der under oprydning først på sommeren på et af Kon-